

Dochter van een zandneger

Tegenwoordig wil iedereen zijn mening geven over 'de allochtonen'. Zeker sinds de krant De Morgen 'het woord dat niet genoemd mag worden' officieus bande, is het plots overal gaan opduiken. Best rebels, als je het mij vraagt.

Maar hoe moeten we ze nu noemen, deze vreemdelingen, nieuwe Belgen? Een politiek correcte noemer bestaat volgens mij al lang niet meer. Alles klinkt even grof als pakweg *makak, bananenvreter, zandneger*.

Eveneens een lelijk woord: *autochtoon*. Altijd correct gebruikt, behalve wanneer men plots vergeet dat de 'autochtone bevolking van de US of A ' allesbehalve blank was. Ik schrijf nadrukkelijk 'was', want veel autochtonen blijven daar niet meer over. Zaten de allochtone, nieuwe Amerikanen voor iets tussen. Het is toch altijd wat met die allochtonen. Moordenaars, dieven, terroristen. Nachtwinkels, dat ook. Toch iets handigs houden we er aan over in onze brave Vlaamse dorpen waar men de rolluiken reeds sluit om 16u30.

Aangezien mijn vader een zandneger is (nog een échte, daar geboren) heb ik ook recht op een mening over deze omstreden vocabulaire waarin niemand én correct én duidelijk én voorzichtig tegelijk kan zijn. Noem een kat een kat. Noem een Marokkaan geen makak. Zo simpel is het. Woont hij in *België* en staat er op zijn *Belgische* identiteitskaart onder

‘nationaliteit’ *Belg*? Noem hem dan Belg. Niet zo moeilijk, toch? Hetzelfde geldt, uiteraard, voor Turken, Congolezen, Chinezen, Chilenen, ja, zelfs voor Honolulezen,...

En verwijfs zeker niet, bijvoorbeeld tijdens een berichtgeving van een diefstal, ik verzin maar iets, naar een Marokkaanse Belg of een Belgische Turk of weet ik veel welke absurde combinaties men nog uit de mouw kan schudden. Dat werkt alleen maar verwarrend voor onze gemiddelde kijker thuis. Dan kan men evengoed zeggen: ‘de half-Congolese Belgische rode duivel Vincent Kompany’. Maar dat zeggen ze ook niet hé.

Iedereen kent altijd wel ne goeie, maar wel maar ene. Maximum twee, maar dat is dan zijn zoon ofzo. Ze zijn dun gezaaid, de ‘goeie nieuwe Belgen’.

Er is ook een duidelijke hiërarchie onder de ‘nieuwe Belgen’ die rechtevenredig loopt met hoe geliefd ze zijn onder de ‘oude Belgen’. Marokkanen staan helemaal onderaan, zonder twijfel. Met een nipte voorsprong volgen alle andere Noord-Afrikanen en doe maar ook ineens die Midden-Oostenaars, want waar kwam Osama ook alweer vandaan?

Grieken scoorden lange tijd hoog in de ranking, maar sinds die crisis zingen ze daar de sirtaki ook een toontje lager. Dan heb je nog de Zuid-Amerikanen, waaronder de vrouwen (‘ai caramba, salsa, rumba, kont’) nog beter scoren dan de mannen. Spanjaarden zijn al lang niet meer erg, alleen maar erg ‘luid’. En ‘lui’, zie die crisis (toch wel typisch voor die Mediterraneanen hé). En dan de Afrikanen natuurlijk. Zuid-Afrikanen scoren trouwens –deuh, die spreken toch een soort van Nederlands- beter dan, zeg maar, Congolezen (‘ongehoorzaam’) en Malinezen (‘lui’). Helemaal anders dan die toffe Jamaicanen (Bob Marley, Usain Bolt, en diejen andere snelle daar.)

En dan heb je nog de mulatten, mestiezen en meerbloedigen die overal en nergens thuishoren maar, met een beetje geluk dan toch, een goede Vlaamse opvoeding hebben genoten.

Zoals ik al zei: mijn vader is zo ene. Een zandneger. Als mensen me vragen naar mijn roots, mijn achtergrond, mijn ‘vanwaar komde gij?’, gokken ze bijna altijd fout: Braziliaans, Spaans, beetje Indisch? Fout. Je zal het niet geloven, maar mijn vader is van Marokko! Ze geloven het inderdaad niet, want ze zien een meisje met een glas wijn in de hand, zonder hoofddoek en zonder accent. Het kan. Het bestaat. Mijn moeder is dan ook zelf een halfbloedje, Grieks-Belgisch. Aaah,vandaar! Mijn vader is dan precies dan toch ‘ne goeie’, want hij heeft het ‘met

een Westerse gedaan'. 'Of moest uw mama dan ook een hoofddoek dragen en alleen nog maar couscous koken en 8 kinderen baren en vanaf nu als Fatma door het leven gaan?'

En dan komen de vragen. Na al die jaren heb ik een lijstje van 'domste opmerkingen ooit' kunnen verzamelen. Speciaal voor u, beste lezer, zijn ze hieronder even opgesomd:

Zie jij jouw papa nog? Heeft hij werk? Waar? Hoeveel broers en zussen heb jij? Praat jij thuis Nederlands? Moet jij thuis een hoofddoek dragen? Je praat wel goed Nederlands. Amaai. Jij bent geen moslim? Ken je Joden? – Nee. jij wel misschien?

En de beste van allemaal: 'Ja, maar jullie zijn anders, want jullie zijn *aangepast*.'

In plaats van met waarheid te antwoorden en me te gaan verantwoorden voor de hele *allochtone* gemeenschap, dien ik hen de volgende keer gewoon van volgende repliek: 'Ja, mijn papa, incha'allah, is een extremistische moslim met een lange baard die weigert Nederlands te leren en zijn vrouwen slaat. En hij heeft me jaren geleden al uitgehuwelijkt in ruil voor twee kamelen en een geit.'

By the way: mijn lief is een mulat. Soort zoekt soort. Maar niet getreurd: wij spreken allebei vlot Nederlands, dus aan onze toekomstige kinderen zal je het amper nog merken.

Danira Boukhriss Terkessidis is Brusselse jongere.

Bron: <http://blerilleshi.wordpress.com/2012/12/10/dochter-van-een-zandneger/>,
geraadpleegd op 30/12/2012